

vi pleje at gaa her. Nu have disse Mænd siddet en Aarrække — ja Boas ikke i nogen lang Aarrække, men de andre i en længere Aarrække — og beskæftiget sig med disse Ting, og den ærede Ordfører for Finansudvalget kom i Sjor med en hel Del Oplysninger, kan man vel sige, paa dette Punkt, om, at der ogsaa var udført en Del Arbejde for disse Penge. Jeg tror, altsaa ikke, at man, naar man vil være retfærdig, kan nægte dette Beløb, som disse Mænd have haft i en Aarrække og haft en sikker Forudsigelse om, at de vedblivende kunde beholde, saa længe de vedbleve at udføre Arbejdet. Derfor vil jeg ikke stemme for Endringsforslaget. Jeg saa helst, at de ærede Medlemmer tog det tilbage, men det henstiller jeg kun, det maa de ærede Medlemmer jo selv om. Jeg kan heller ikke i og for sig betragte disse Mænds Virksomhed som overflødig, jeg tror, den er i og for sig god, og at der i og for sig kunde være god Grund til at have Mænd, der udførte den Virksomhed. Jeg vilde, hvis jeg havde været med den Gang, have været imod, at denne Virksomhed blev overdraget til Embedsmænd. Nu er det imidlertid sket, og jeg tror ikke, det er rigtigt nu her med et Slag at omkalfatre det, men, hvis vi kunde passe paa, at slikt ikke skete for Fremtiden, tror jeg, det vilde være rigtigt. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, der førte Ordet for Forslaget, og saaledes opfatter jeg ogsaa hans Stilling til det.

Berntsen: Siden jeg i Gaar havde Ordet, er der faldet en Del Bemærkninger angaaende det Foredrag, jeg holdt, og jeg finder mig derfor foranlediget til at give et kort Tilsvær. Jeg skal holde mig til de 2 Ting, jeg særlig omtalte, nemlig Spørgsmaalet om Konsulenterne og det Endringsforslag, jeg i Forbindelse dermed har været med til at stille, og til Spørgsmaalet om Skyttejagen. Jeg vender mig først til det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), thi jeg maa saa Indtrykket af, at den ærede Rigsdagsmand i høj Grad har misforstaaet mig, han optraadte jo tilsyneladende med megen Indignation over, at jeg har udtalt Anstuelser, der var generende for Landbosforeningernes Formænd i Landet, og det ærede Medlem følte sig endog saa talstet til at forsvare samtlige Formænd for Landbosforeningerne i Sylland. Jeg ved ikke, naar det ærede Medlem er blevet bestiftet som Aktor for de ydste Landbosforeningers Formænd. (Bluhme: Defensor!) Ja, som Defensor for dem. Men hans Optraeden som Defensor over for mig

forekommer mig temmelig ørkesløs, da jeg aldeles ikke har talt noget nedsettende om Landbosforeningernes Formænd i al Almindelighed; tværtimod er jeg tilbøjelig til at tro, at de gennemgaende udføre deres Hverv ret forvarligt, men jeg har kun sagt, at der kunde være Fare for, at man sit Landbosforeningsformænd, der maatte bruge Konsulenter til at udføre den Virksomhed, som de egentlig selv skulde gøre, og det forekommer mig, at det ærede Medlem maatte noget imod sin Vilje gav mig nogen Ret, thi han var jo selv saa bange for Landbrugskonsulenterne, at han brugte det Udtryk, at mange af Landbosforeningernes Formænd næppe kunde nære sig for dem. Det er dog ikke noget stort Vidnesbyrd om deres Overlegenhed, at de ikke kunne nære sig for en Konsulent, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, der i Gaar saa stærkt tog de ydste Landbosforeningers Formænd i Forsvar, at en saft hans nære Meningsfæller, det ærede Medlem fra Ribe (Wulf) har givet mig Fuldmagt til, at jeg maa henvise det ærede Medlem til en privat Forhandling med den ærede Rigsdagsmand fra Ribe, saa skal han saa Oplysninger om, at der er Forhold i Sylland, der kunde være bedre i Henseende til at vælge kvalificerede Formænd. Angaaende Spørgsmaalet om de 3 Konsulenter ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, Professor Segelcke og Lektorerne Kofstrup og Boas, tog den ærede Ordfører disse 3 Konsulenter meget varmt i Forsvar, og det forekommer mig, at den ærede Ordfører næsten tog dem for varmt i Forsvar, man kan ogsaa gøre for meget af et Forsvar. Det var efter min Formening meget overdrevent. Den ærede Ordfører udtalte som sin Formening, at dersom vi ikke havde haft den Konsulentvirksomhed, som Konsulenterne overhovedet have udfoldet her i Landet, vilde vort Landbrug ikke have staaet paa det Standpunkt, som det nu staaer. Den ærede Ordfører kan have nogen Ret, men jeg tror ogsaa, at han overdriver, naar han tror, det har haft saa overordentlig Virkning. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man her i Tinget har været udfat for at nære for megen Tillid til Konsulenternes Betydning, og en mere ædruelig Opfattelse synes mig ogsaa er ved at gøre sig gældende paa forskellige Steder. Man maa jo ikke glemme, at de Konsulenter, man oftest har brugt, gennemgaaende ere yngre Mænd, der vel sad inde med en hel Del Teorier, men ikke havde haft Vejlighed til i tilstrækkelig Grad at prøve disse Teoriens Holdbarhed i Praksis, og det er jo ikke saa af de mere